

Prvýkrát v histórii festivalu rozhlasových rozprávok Zázračný oriešok mala v porote zastúpenie česká strana. Spolu s ďalšími ôsmimi porotcami ste rozhodovali o najlepšej monologickej rozprávke a najlepšej rozhlasovej hre. Aká atmosféra panovala v porote?

Som veľmi rada, že ste ma pozvali do Piešťan. Je to krásne mesto aj okolie, ktoré som si žiaľ veľmi neužila, pretože sme dva dni sedeli v jednej miestnosti vašej knižnice, ktorá je mimochodom úžasná a knižnice si celkovo veľmi vážim. Spolu s ďalšími ôsmimi kolegami zo Slovenska sme počúvali rôznorodé tituly – šesť monologických rozprávok a šesť dramatických hier. Veľmi príjemne ma prekvapilo, že aj napriek tomu, že sme boli kolegovia z rôznych oborov, bol tam režisér, dve literárne kritičky, vydavateľka, ja ako dramaturgička, tak sme si dokázali porozumieť veľmi dobre, rozprávať sa a rozobrať si jednotlivé tituly. Vznikla tam taká úžasná atmosféra, že sa nik nebál vyjadriť svoj názor, aj keď narazil na protinázor. V diskusii sme sa vzájomne podnecovali a považujem ju za veľmi cennú. Pobyt v porote bol pre mňa aj preto veľmi príjemný.

Vítazmi sa stali Panna z huslí zrodená (z cyklu Povesti o Cinka Panne) Jozefa Lenharta v kategórii monologická rozprávka a Snehulienka s textom Daniela Heviera ako rozhlasová hra. Vedeli by ste povedať prečo?

Pri monologickej rozprávke to bolo jasné. Tam sme sa skutočne zhodli bez výnimky a titul akosi vytrčal medzi ostatnými. Aj napriek tomu, že tam súťažila česká rozprávka O psíčkovi a mačičke, ktorú mám osobne veľmi rada, no pri nej interpretácia nebola taká jednoznačná, že by sme si povedali, že "tak toto je ten naj titul". Rovnako to bolo aj pri Malom princovi, čo je text, ktorý nie je potrebné predstavovať ani ho spochybňovať, ale rozhlasová úprava ani pri tomto titule nebola taká, že by nás to na prvé počutie okúznilo. Samozrejme všetky monologické rozprávky mali vysokú úroveň.

Povešť o Cinka Panne bola výborná a nemali sme pri nej čo riešiť.

Aké bolo rozhodovanie o najlepšej rozhlasovej hre?

V druhej kategórii to už také jasné nebolo a favorit nebol jednoznačný. Zároveň tam ale nebol ani konkurent pre prípadného favorita. Snehulienka vyznievala ako víťaz. Veľmi sa mi páči jej dramatizácia, ktorá je podľa mňa výborne urobená, ale k rozhlasovej realizácii som mala isté výhrady, ktoré sme si vyjasnili.

Už päť ročníkov možno festival Zázračný oriešok nazvať medzinárodný – československý. Ako sa prezentoval Český rozhlas na podujatiach festivalu?

Na Zázračnom oriešku som druhýkrát a práve pred dvoma rokmi sme u vás prezentovali Český rozhlas Junior pre deti. Bolo to veľmi zaujímavé, pretože sme ho neprezentovali priamo v meste, ale v neďalekých Drahovciach. Deti boli úžasné a veľmi príjemne prijali našu prezentáciu. Tento rok, keďže som sedela v porote, som na prezentácii Rádia Junior v Dome umenia Piešťany chýbala.

Aký máte názor na to, že sprievodné podujatia festivalu sa organizujú aj v okolitých obciach?

Myslím, že je to úžasné. Chcela by som zdôrazniť, že sa mi vaša knižnica a jej aktivity veľmi páčia. To sa len tak nevidí, ani u nás v Čechách nemáme, alebo si aspoň nespomínam, že by sme mali takto aktívnu knižnicu. Tak dobre, vkusne, prakticky, skrátka

po všetkých stránkach dobre zariadenú. To, že vaša knižnica ešte dáva impulz, aby sa vycestovalo von do okolitých dedín alebo aby deti z nich prichádzali do Piešťan, je výborné. Pre deti sú to dobré impulzy a každý taký podnet, ktorý deti v takom malom veku dostanú, môže pootočiť smer ich videnia niekam inam. Myslím, že toto je veľmi dôležité.

Akcia: Rozlúsknuté

Dátum: 19.5.2016

Autor rozhovoru: Katarína Beňová

